

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enchiridion Theologiæ Pastoralis Et Doctrinæ Necessariæ Sacerdotibvs Cvram Animarum administrantibus

Binsfeld, Peter

Avgvstæ Trevirorvm, 1609

II. Quale studium concioni adhibendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40721

meis. Et quanquam vitio meo manus habeo Esau, erit vox mea Iacob, tractans magnalia tua, & misericordias; & acquiram mihi, & fratribus meis benedictionem tuam. Hac fiducia vade, ô Ecclesiastes, gladioq; accingere, quod est verbum DEI; & Spiritum sanctum ora, vt se verbis tuis insinuet, cordaque auditorum penetret; qui solus clauis habet, & aperit quando vult; vt detur tibi sermo, quemadmodum Apostolus ait, in apertione oris tui cum fiducia, notum facere mysterium Euangelij, pro quo legatione fungeris, ita vt in ipso audeas, prout oportet, loqui. Legatione enim fungeris, siue ex officio, quo teneris, siue ex obedientia, quæ tibi hoc munus mandat.

Ephes. 6.

CAPVT II.

QVALE STUDIUM CONCI- ONI ADHIBENDUM.

HAC præparatione, oratione, & sui cognitione instructus Euangelium legat, quod explanandum suscepit, facto prius conscientia examine, quam librum aperiat: puluis enim peccatorum oculos spiritus impedit, quo minus possit à vilibus pretiosa discernere, vt oportet, teste Propheta, facere illum, qui DEI ore, & lingua loqui vult. Lecto Euangelio,
san-

Hier. 15.

sanctorum Patrum, Ecclesiæ Doctorum veterum expositionem consulat, & recentiorum eos, qui ingenio suo magis quadrant: petatque à DEO Spiritum, quem cum illis Sanctis communicauit, in explicando Euangelio. Nā sine illo Spiritu frigide sæpe dicit Concionator, & fructum ex auditoribus non colliget. Caueat diligenter Ecclesiastes, ne formulis, & phrasibus hæreticorum vtatur. Sanctorum Patrum scripta attente legat, nec audacter, quæ ab illis dicta sunt, proferat; illi enim sæpe, vt tempora tum ferebant, cum scriberent, & quo sine scribebant, non errarunt: nonnulla dixerunt, quæ, si in hoc sæculo incidissent, non erant dicturi. Nec illorum verba citet in suggestu, impugnandi gratia, vel refellendi; id enim esset Sanctorum auctoritati derogare, & populū offendere. Habeat illos potius humiliter sensu magistrorum loco, ijsque addictus sit, gaudeatque se instrumentum esse gloriæ accidentalis Sanctorum, renouando honorificam prædicationem sanctam, quam docuerunt, doctrinam, litterisque mandarunt ad DEI gloriam, & Euangelij incrementum, animorumque salutem. Vitabit tanquam scopulos, inuenta à se, atque excogitata temere plebi obtrudere: quin potius receptam Scripturæ interpretationem libenter amplectatur, optimamque interpretandi rationem existimet, Scripturam per alia Scripturæ loca interpre-

tari, & Patrum loca inter se componere. Vulgatam Bibliorum lectionem religiose sequatur, sensum sequutus sanctorum Augustini, Hieronymi, Gregorij, Ambrosij, atque Chrylostomi: Glossam item, quam interlinearem, & Ordinariam vocant, non fastidiat. Scripturæ loca interpretari non audeat, nisi bene intellecta. Tanquam rem sigillo obfirmatam reuerenter Scripturam, & humiliter tractet, præmissa precatione, adhibitoque diligenti studio; sic fiet, vt DEVS abdita refignet, & quasi tenebris obducta reuelet. Solet

Matth. 11.

enim quæ abscondit sapientibus huius mundi, reuelare ea paruulis; quod curiosi, & superbi non consequuntur. sed humilibus datur. Lectis iam diligenter interpretibus sacris, ruminet accurrate, attenteque consideret, atque inuenta disponat. Animum inde sacrarij loco, & adytorum conseruet, haustis tanquam diuitijs ex thesauris DEI familiarium sanctorum Patrum. Meminerit eidem DEO clauem tradere, cordisque sui custodiam commendare, tanquam capsulam doctrinæ celestis; vti vere cum Propheta. Regio dicere

Psal. 118.

queat: In corde meo abscondi eloquia tua, vt nunquam peccem tibi. Sic itaque munitus si interdum, vt fit humanitus, à dæmone lædatur, pudeat te tui, pœniteatque humiliter confugiens statim, tanquam ad anchoram, ad Con-

1. Cor. 4.

fessionis sacramentum. Meminerit quoque thesau-

thesaurum se portare in vasis fictilibus, quæ DEO commendet, vt thesaurus ille tutus sit à furto dæmonis, & inanis gloriæ. Quemadmodum fecisse accepimus beatum Franciscum, DEVM sic identidem appellando: *Custodi, Domine, tuos ipse thesauros; cognoui enim furrem me esse; alioqui eos ipse vel furto auferam, vel hosti tradam.*

CAPVT III.

DE MEDITATIONE ANTE
concionem.

NE c satis ducat Ecclesiastes, legisse, studiumque adhibuisse, memoriaque complexum esse dicenda, verum in mentem illi veniat Eliæ Prophetæ exemplum, qui comparatis ijs quæ ad sacrificium necessaria essent, DEVM orauit, ignem de cælo mitteret, quo victima incenderetur: *Et cecidit ignis Domini, inquit Scriptura, & vorauit holocaustum, & ligna, & lapides.* Idem & ille precetur, oretque Dominum cum Hieremia: *De excelsis misit ignem in ossibus meis, & erudiuit me.* Thren. 2.
Credat itaque absq; hoc igne mansurum crudum cibum, & insipidū, vt ne conuiuæ quidē concoquere possint. Hic vero ignis precando parari, & meditando solet, vt expertus ille,
qui